

2021/2007(INI)

10.9.2021

OPINIA

Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

dla Komisji Prawnej

w sprawie planu działania w zakresie własności intelektualnej wspierającego odbudowę i odporność UE
(2021/2007(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Irène Tolleret

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca się do Komisji Prawnej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. z zadowoleniem przyjmuje przedstawienie nowego planu działania w zakresie własności intelektualnej¹ i uznaje jego znaczenie dla sektora rolno-spożywczego; podkreśla istotną rolę oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności w ochronie praw własności intelektualnej i reputacji unijnego sektora żywności i napojów na jednolitym rynku i rynkach międzynarodowych; przypomina, że około 3 300 produktów jest objętych ochroną UE jako oznaczenia geograficzne, a 64 – jako gwarantowane tradycyjne specjalności;
2. przypomina, że oznaczenia geograficzne mają duże znaczenie gospodarcze, stanowiąc około 7 % całkowitej sprzedaży i 15,4 % wywozu żywności i napojów z UE; zauważa, że roczna wartość wszystkich tych produktów wzrosła do ponad 75 mld EUR, z czego ponad jedna piąta pochodzi z wywozu poza UE;
3. podkreśla w związku z tym konieczność zwiększenia ochrony oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności jako praw własności intelektualnej, zarówno na jednolitym rynku, jak i na całym świecie poprzez umowy dwustronne i wielostronne z państwami niebędącymi członkami UE; uważa, że oznaczenia geograficzne powinny być lepiej chronione w prawie Unii przed wszelkimi praktykami naruszenia przepisów handlowych, w tym w przypadku stosowania ich jako składników lub sprzedaży jako części usługi; podkreśla znaczenie dopilnowania, aby reputacja danych oznaczeń geograficznych nie została osłabiona przez osoby trzecie; akcentuje wagę tej ochrony dla zachowania w UE miejsc pracy związanych z produkcją i dystrybucją tych produktów; podkreśla konieczność wzmocnienia kontroli pochodzenia składników wszystkich produktów objętych oznaczeniami geograficznymi, w tym chronionymi nazwami pochodzenia (ChNP) i chronionymi oznaczeniami geograficznymi (ChOG); ubolewa nad faktem, że w trakcie trwających negocjacji w sprawie modernizacji układu o stowarzyszeniu UE–Chile odmówiono przyznania wyłącznej ochrony sztandarowym unijnym oznaczeniom geograficznym, w szczególności w sektorze wina;
4. zwraca uwagę, że kampanie promocyjne zwiększają zaufanie konsumentów do kluczowych elementów łańcucha żywnościowego i podnoszą świadomość na temat jakości i pochodzenia produktów; zwraca ponadto uwagę, że kampanie te ułatwiają rozpoznanie autentyczności produktów wysokiej jakości i, pośrednio, ich ochronę przed przywłaszczaniem i imitacjami; wzywa Komisję, aby zintensyfikowała kampanie promocyjne dotyczące oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności w ramach kolejnego przeglądu odpowiedniego prawodawstwa oraz aby podnosiła świadomość konsumentów, również w celu zwiększenia konsumpcji lokalnej i wspierania krótkich łańcuchów dostaw oraz zdrowych, solidnych i zrównoważonych

---

¹ Komunikat Komisji z 25 listopada 2020 r. „Pełne wykorzystanie potencjału innowacyjnego UE – Plan działania w zakresie własności intelektualnej wspierający odbudowę i odporność UE” (COM(2020)0760).

systemów żywnościowych opartych na kryterium terytorialnym;

5. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o dostosowanie mechanizmów zamówień publicznych w celu poprawy dostępu do produktów opatrzonych znakami jakości, takimi jak oznaczenia geograficzne i gwarantowane tradycyjne specjalności;
6. odnotowuje wzrost sprzedaży przez internet podczas pandemii COVID-19 oraz duży potencjał tego rynku dla oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, przy czym podkreśla, że można go wykorzystać jedynie pod warunkiem lepszej ochrony praw własności intelektualnej; zwraca uwagę, że ochrona oznaczeń geograficznych powinna dotyczyć wszystkich towarów sprzedawanych w internecie, a producentom produktów objętych oznaczeniami geograficznymi należy udostępnić procedury zapobiegające rejestracji w złej wierze nazw domen, które naruszają ochronę oznaczeń geograficznych; wzywa Komisję do odgrywania wiodącej roli w dziedzinie ochrony w internecie, zwłaszcza poprzez uwzględnienie jej w dwustronnych i wielostronnych umowach handlowych; przypomina, że Parlament przedstawił propozycje w tej dziedzinie podczas dyskusji na temat reformy wspólnej polityki rolnej, a Komisja zgodziła się dokonać oceny tych propozycji; z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar współpracy z międzynarodowymi partnerami w celu zapewnienia ochrony oznaczeń geograficznych na całym świecie za pośrednictwem wielostronnego rejestru systemu lizbońskiego prowadzonego przez Światową Organizację Własności Intelektualnej (WIPO) oraz zamiar większego zaangażowania się w światowe fora internetowe w celu dopilnowania, by system nazw domen międzynarodowych w pełni uwzględniał prawa własności intelektualnej, w tym oznaczenia geograficzne;
7. uważa, że kwestia obciążeń administracyjnych spoczywających na producentach w związku z rejestracją i zmianą specyfikacji dla oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz zarządzaniem nimi powinna znajdować się w centrum przyszłych dyskusji; przypomina, że w trakcie przeglądu reformy wspólnej polityki rolnej uproszczono i usprawniono procedury zmian w specyfikacji oznaczeń geograficznych w odniesieniu do produktów sektora wina i produktów rolno-spożywczych oraz że należy wzmacniać to podejście w przyszłości;
8. podkreśla potrzebę zwiększenia roli grup producentów produktów chronionych oznaczeniami geograficznymi; w związku z tym uważa, że uzgodnione w ramach reformy wspólnej polityki rolnej rozszerzenie narzędzi zarządzania podażą stosowanych w odniesieniu do serów i szynek o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym na wszystkie sektory rolnictwa i wina stanowi istotny krok w kierunku osiągnięcia tego celu; wzywa Komisję do przedstawienia dalszych propozycji umożliwiających grupom producentów lepsze zarządzanie reputacją i wprowadzaniem do obrotu swoich produktów oraz wzmocnienie ich wpływu w całym łańcuchu wartości;
9. popiera dążenie Komisji do racjonalizacji i harmonizacji przepisów dotyczących oznaczeń geograficznych zawartych obecnie w czterech rozporządzeniach UE (trzech rozporządzeniach po reformie wspólnej polityki rolnej), przy czym podkreśla konieczność zachowania odrębnych, ale spójnych ram dla produktów sektora wina i napojów spirytusowych;

10. odnotowuje cel Komisji, jakim jest zachęcanie producentów produktów chronionych oznaczeniami geograficznymi do wprowadzania na rynek zrównoważonych produktów w celu zaspokojenia potrzeb społecznych i oczekiwań konsumentów; podkreśla, że w ramach reformy wspólnej polityki rolnej z inicjatywy Parlamentu wprowadzono możliwość dobrowolnego wskazywania przez producentów w specyfikacji produktu wkładu ich produktów w zrównoważony rozwój; uważa, że możliwość ta powinna zostać skonsolidowana w przyszłych inicjatywach Komisji;
11. podkreśla, że oznaczenia geograficzne są przede wszystkim środkiem ochrony własności intelektualnej i potwierdzania autentyczności produktu poprzez wskazanie jego pochodzenia; apeluje, by przyszłe inicjatywy Komisji nie podważały, bezpośrednio ani pośrednio, oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności poprzez środki, które mogłyby im zaszkodzić; podkreśla w szczególności, że w kontekście przyszłych inicjatyw w ramach strategii „Od pola do stołu” należy znaleźć wyważone rozwiązanie w odniesieniu do oznaczania wartości odżywczej;
12. uznaje, że zachęty do innowacji w dziedzinie materiału siewnego i odmian roślin mają zasadnicze znaczenie dla zaspokojenia potrzeb rolników i konsumentów; podkreśla, że ulepszenia w dziedzinie uprawy roślin i hodowli zwierząt prowadzą do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, zapewniając wydajniejsze i bezpieczniejsze rolnictwo;
13. uważa, że konieczna jest ochrona praw własności intelektualnej w taki sposób, aby promować badania naukowe i innowacje, w szczególności z myślą o wprowadzeniu bardziej odpornych odmian w celu radzenia sobie ze zmianą klimatu, aby osiągnąć zrównoważone i agroekologiczne modele rolnictwa, które chronią zasoby naturalne i uwzględniają potencjał niechronionego materiału rozmnożeniowego i materiału niejednorodnego w sektorze ekologicznym, a także przyczyniać się do realizacji celów zrównoważonego rozwoju i celów Europejskiego Zielonego Ładu; podkreśla, że ochrona praw do odmian roślin wymaga solidnego i możliwego do wyegzekwowania systemu ochrony w UE; zwraca uwagę, że prawa własności intelektualnej muszą również przyczyniać się do bezpieczeństwa żywnościowego oraz odporności i konkurencyjności unijnego modelu rolno-spożywczego;
14. przypomina swoją rezolucję z dnia 19 września 2019 r. w sprawie zdolności patentowej roślin i procesów czysto biologicznych; podkreśla jednak, że prawa własności intelektualnej nie powinny prowadzić do zmniejszenia różnorodności gatunków i odmian ani do utraty niezależności rolników; zaznacza, że wspólnotowy system ochrony odmian roślin obejmuje warunki i gwarancje niezależności rolników i w związku z tym musi pozostać jedynym systemem ochrony odmian roślin; podkreśla w tym kontekście deklarację ONZ w sprawie praw ludności wiejskiej i innych osób pracujących na obszarach wiejskich;
15. podkreśla w związku z tym, że rolnicy muszą pozostać właścicielami swoich nasion i swojego materiału hodowlanego zgodnie z systemem ochrony odmian roślin przewidzianym przez Międzynarodowy Związek Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV) i w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2100/94² oraz mieć możliwość wyboru i dostosowania swoich nasion zgodnie z lokalnymi warunkami i potrzebami;

---

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin, Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1.

przypomina, że zgodnie z dyrektywą 98/44/WE³ i intencją prawodawcy UE odmiany roślin i rasy zwierząt, w tym ich części i cechy, procesy czysto biologiczne i produkty uzyskane w wyniku takich procesów, w żadnym wypadku nie mają zdolności patentowej i zachowuje czujność w odniesieniu do stosowania tej zasady, uznając tym samym, że wszystkie rośliny i zwierzęta należące do domeny publicznej stanowią wspólne dziedzictwo wszystkich;

16. podkreśla znaczenie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin dla zapewnienia hodowcom możliwości dalszego rozwoju nowych odmian na potrzeby zrównoważonej produkcji żywności i ogrodnictwa, z korzyścią dla hodowców, producentów, rolników, konsumentów i ogółu społeczeństwa; z zadowoleniem przyjmuje włączenie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin do planu działania w zakresie własności intelektualnej w celu poprawy ochrony praw do odmian roślin, a tym samym zapewnienia jego przyszłej skuteczności i właściwego stosowania; podkreśla, że siłą systemu ochrony odmian roślin jest zrównoważony sposób, w jaki zapewnia on ochronę pracy hodowców, a jednocześnie dba o to, by dzięki odstępstwu dla hodowców inne podmioty mogły swobodnie wykorzystywać chronione odmiany do tworzenia nowych odmian i wprowadzania ich do obrotu;
17. zwraca uwagę, że obecny model praw własności intelektualnej w rolnictwie sprawdził się; podkreśla, że jednoczesne stosowanie modelu ochrony patentowej i ochrony odmian roślin było korzystne dla wdrażania innowacyjnych rozwiązań w rolnictwie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ochrony zdolności innowacyjnego sektora i interesu ogólnego w sposób zapewniający faktyczną dostępność i wykorzystanie materiału rozmnożeniowego roślin, tak aby nie dochodziło do kolizji z praktykami gwarantującymi prawa rolników i wyłączenie w odniesieniu do hodowców; przypomina, że system praw do ochrony odmian roślin przewidziany w Międzynarodowej konwencji o ochronie nowych odmian roślin i rozporządzeniu Rady (WE) nr 2100/94 nie uprawnia posiadacza prawa do danej odmiany rośliny do zapobiegania wykorzystywaniu chronionej odmiany roślin przez innych do dalszej działalności hodowlanej;
18. podkreśla, że należy podjąć dalsze starania w celu zwiększenia przejrzystości w odniesieniu do statusu i zdolności patentowej materiału biologicznego; zauważa, że należy zapewnić hodowcom odpowiedni dostęp do informacji dotyczących materiału biologicznego, który zamierzają stosować w procesie hodowli roślin; podkreśla, że Komisja powinna wprowadzić nowe metody skutecznej konsultacji i wymiany informacji; sprzeciwia się wszelkiemu patentowaniu żywych zwierząt;
19. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ramach planu działania w zakresie własności intelektualnej Komisja zamierza zbadać możliwość wprowadzenia systemu ochrony oznaczeń geograficznych dla produktów nierolnych na szczeblu UE; uważa, że taka inicjatywa pozwoliłaby unijnym producentom na pełne wykorzystanie możliwości oferowanych przez międzynarodowy system aktu genewskiego w zakresie międzynarodowej rejestracji nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych zarządzany przez WIPO;

---

³ Dyrektywa 98/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 1998 r. w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych, Dz.U. L 213 z 30.7.1998, s. 13.

20. zauważa, że w konsultacjach z zainteresowanymi stronami na temat wstępnej oceny skutków, przeprowadzonych przez Komisję w celu ustanowienia systemu ochrony oznaczeń geograficznych dla produktów nierolnych, wyrażono szerokie poparcie dla takiej inicjatywy UE i podkreślono potencjalne korzyści w przypadku danych produktów pod względem handlu międzynarodowego, przejrzystości i jasności pochodzenia dla konsumentów oraz pod względem rozwoju gospodarczego MŚP i obszarów wiejskich UE.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	9.9.2021
Wynik głosowania końcowego	+: 37 -: 7 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Eric Andrieu, Carmen Avram, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Elsi Katainen, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Chris MacManus, Alin Mituța, Ulrike Müller, Maria Noichl, Juozas Olekas, Pina Picierno, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Claude Gruffat, Petros Kokkalis, Cristina Maestre Martín De Almagro, Joëlle Mélin, Michaela Šojdrová, Marc Tarabella

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

37	+
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Gilles Lebreton, Joëlle Mélin
NI	Dino Giarrusso
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Michaela Šojdrová, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Alin Mituța, Ulrike Müller
S&D	Clara Aguilera, Eric Andrieu, Carmen Avram, Paolo De Castro, Cristina Maestre Martín De Almagro, Maria Noichl, Juozas Olekas, Pina Picierno, Marc Tarabella

7	-
The Left	Luke Ming Flanagan, Petros Kokkalis, Chris MacManus
Verts/ALE	Benoît Biteau, Claude Gruffat, Martin Häusling, Sarah Wiener

1	0
ID	Ivan David

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się